

Formanden:

☛ Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om prisdæmpning.

(Lovforslag nr. 152. Fremsat 20/1 76. Første behandling 22/1 76. Betænkning 28/1 76. Anden behandling 30/1 76).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Jørgen Jensen (DKP):

Danmarks kommunistiske parti ønsker endnu en gang at præcisere, at dette forslag er et skævt forslag, som det er forkert at gennemføre. Uanset hvad man har sagt under behandlingen af dette forslag, så er det et indgreb i overenskomsterne, de overenskomster, som dette folketing påtvang arbejderne i marts måned. I de udtalelser, der er faldet her i salen under forslagens behandling, er der en tendens til at gøre det til noget permanent, at man afslutter en overenskomst, og bagefter giver man så tilskud til den ene part, nemlig arbejdsgiverne. Det er sket både i spørgsmålet om dyrtidsreguleringen og i spørgsmålet om lærlingenes forhold. Ved at give et tilskud til mestrene gennem betaling af de tekniske skolegebyrer gav man også her den ene part noget uden at stille den anden part bedre.

Vi vil ikke fremsætte et dagsordensforslag, som den nuværende økonomiminister, hr. Per Hækkerup, gjorde under en tidligere behandling af et lignende forslag den 15. maj 1970, hvor en tidligere regering søgte at løse de økonomiske problemer ved at gribe ind i dyrtidsreguleringen, men det kunne måske være meget rart at erindre om, hvad man sagde dengang. Hvis jeg må have lov til at citere dagsordensforslaget (folketingets forhandlinger 1969-70, sp. 5840):

„Idet folketinget tager afstand fra regeringens økonomiske forslag, der er socialt urimelige, administrativt belastende og prisfordyrende, samt afviser truslen om tvang mod arbejdsmarkedet,

udtaler tinget mistillid til regeringens økonomiske politik.“

Vi vil ikke stille et sådant dagsordensforslag, men vi ønsker at understrege, at dette forslag også er socialt urimeligt, også er administrativt belastende.

Under udvalgsbehandlingen har der været peget på dem, som ikke ville få ydelsen udbetalt, men som også fortsat er belastet af en dyrtidsregulering, nemlig de mindre virksomheder. Men jeg vil først og fremmest pege på, at forslaget jo ikke giver garanti for, at det tilskud, som arbejdsgiverne får her, bliver brugt til prisdæmpning.

Der er heller ingen garanti for, at arbejdsgivere, der får dette tilskud, betaler dyrtidstillæg. Jeg kunne nævne en lang række virksomheder, som ikke betaler dyrtidsregulering, som ikke har overenskomst om det, men som alligevel vil have mulighed for at få dette tilskud. Dette sammenholdt med de regnskaber, vi har fået offentliggjort her i slutningen af 1975 og i begyndelsen af 1976, som understreger, at forslaget ikke er nødvendigt for at holde priserne nede, gør, at vi vil stemme imod dette forslag.

Wilhelm (VS):

VS har sagt, at vi betragter dette tilskud som et direkte arbejdsgivertilskud, og at det ikke på nogen måde er sandsynliggjort, at tilskuddet vil dæmpe priserne endside stimulere beskæftigelsen, samt at erfaringerne med tilsvarende milliardtilskud til kapitalen i foråret 1974 er de dårligst tænkelige, og at udviklingen siden har vist, at priserne er steget trods tvangsindgreb og lønstop.

Det var i kort begreb, hvad vi har fremført af argumenter imod dette forslag. Det står i betænkningen, og jeg skal ikke gentage hele den argumentation, men tager blot ordet for at nævne, at siden anden behandling er det kommet frem i dagspressen, at den undersøgelse, der er i gang på Handelshøjskolen under professor Bjarke Fog vedrørende 1974-tilskuddet, ganske vist ikke er endeligt afsluttet, men at lederen af undersøgelsen alligevel har kunnet kommentere de foreløbige resultater og har sagt, hvis jeg må citere:

„Selv om jeg ikke er færdig med undersøgelsen, der foreløbig omfatter knap 25 såvel store som små virksomheder, er tendensen klar.“

[Wilhjelm.]

„Avancestoploven skulle sikre, at bruttoavancen forblev uændret og priserne følgelig skulle nedsættes med værdien af ydelsen“. — det var altså 1974-ydelsen — „Men dette har kun virket i få tilfælde, og endda fortrinsvis i virksomheder, der er leverandører til det offentlige.“ „Blandt de hidtil undersøgte virksomheder har der ikke været én, hvor der har været prisdæmpende virkninger på fødevarerområdet.“

Det er de foreløbige resultater. Vi vil selvfølgelig sørge for, at vi selv og formodentlig hele PØ bliver holdt orienteret om, hvad man ellers når til af resultater i disse undersøgelser over det tilsvarende tilskud i 1974. Jeg synes bare, at dette, der er kommet frem siden anden behandling, skal nævnes her, inden flertallet nu om lidt går hen og vedtager dette arbejdsgivertilskud under den falske varebetegnelse prisdæmpende ydelse.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg er ligesom hr. Wilhjelm bekendt med den artikel, der i går var i dagbladet Information, hvor der blev citeret udtalelser fra Bjarke Fog. Denne undersøgelse omfatter omkring 25 virksomheder, primært handelsvirksomheder, og vort kendskab til undersøgelsens foreløbige resultater begrænser sig til det, som stod i Information i går. Jeg vil godt fremhæve, at professor Fog understregede, at det er for tidligt at drage konklusioner.

Jeg vil tilføje, at inden for handel, håndværk og industri har der fundet modregning af den omkostningsdæmpende ydelse sted i alle de tilfælde, der har været til behandling i monopoltilsynet, og det er tilsynets skøn, at ydelsen også herudover har betydet en dæmpning af prisstigningerne. Jeg synes, vi skulle have den sidste del med, også i fortsættelse af oplysningen fra hr. Wilhjelm.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 92 stemmer mod 49; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af modværdien af de i henhold til Det europæiske Genopbygningsprogram modtagne gaveydelse. (Ophævelse af „Marshalludvalget“) [af Kjærulff-Schmidt m. fl.].

(Lovforslag nr. 129. Fremsat 17/12 75. Første behandling 29/1 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om et finansieringsinstitut for hoteller m. v.

(Lovforslag nr. 61. Fremsat 31/10 75. Første behandling 25/11 75. Betænkning 29/1 76).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

§§ 1-6, ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf, ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 7, § 7 i den ændrede affattelse, § 8 og ændringsforslag nr. 1 angående titlen
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.